

[lekarza...](#)

Przychodzi (niezaszczepiony) pacjent do lekarza...

Takie pytanie nurtują lekarzy i właśnie na nie odpowiada mec. Jarosław Klimek, z Działu Prawnego OIL w Łodzi. Przypominamy, że lekarzom z naszej Izby przysługują bezpłatne konsultacje prawne. Można też zadawać pytania mailowo: dzial.prawny@oil.lodz.pl

Ustawa o zawodach lekarza i lekarza dentysty, od chwili jej uchwalenia 5 grudnia 1996 r., daje lekarzowi – w art. 38 ust. 1 – prawo niepodjęcia lub odstąpienia od leczenia pacjenta, o ile nie zachodzi przypadek, gdy zwłoka w udzieleniu pomocy lekarskiej mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia oraz inny przypadek niecierpiący zwłoki.

Odmowa poddania się badaniom, które mają na celu ustalenie ewentualnego zagrożenia i ograniczenie ryzyka przenoszenia się biologicznych czynników chorobotwórczych na innych hospitalizowanych pacjentów, a także na personel medyczny udzielający planowych świadczeń zdrowotnych, może stanowić uzasadniony powód niepodjęcia leczenia przez lekarza lub odstąpienia od niego (poza wskazanym sytuacjami szczególnymi).

Podobne stanowisko zawarte jest w piśmie Ministerstwa Zdrowia z 28 października 2021 r. (DLU.704.658.2021.MM). Czytamy w nim, że: „Jeżeli zatem w świetle obowiązujących przepisów prawa – konkretne badanie czy procedura nie jest obligatoryjna i wymagana do udzielenia świadczenia, to o jej zasadności każdorazowo decyduje lekarz na podstawie wskazań do wykonania takich badań czy procedur, biorąc pod uwagę także czynniki zewnętrzne, takie jak zagrożenie epidemiologiczne.

W świetle powyższego, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo epidemiologiczne, w przypadku odmowy poddania się testom w kierunku COVID-19 przez pacjenta przed planowym zabiegiem, w sytuacji niezagrożającej życiu, lekarz ma prawo odmówić dalszego leczenia w przypadku, gdy uznał to badanie za niezbędne”.

Regulacje w tym zakresie zawiera również ustawa z 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. W art. 5 stanowi ona, że kierownik podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych lub upoważniony przez niego lekarz może ograniczyć korzystanie z praw pacjenta w przypadku wystąpienia zagrożenia epidemicznego lub ze względu na bezpieczeństwo zdrowotne pacjentów, a w przypadku leczenia szpitalnego – prawa do kontaktu osobistego z innymi osobami, także ze względu na możliwości organizacyjne podmiotu. Do tego istnieje w tej ustawie podstawa odmowy

udziału osoby bliskiej przy udzielaniu świadczenia zdrowotnego, którą daje jej art. 21 ust. 2. Zgodnie z nim osoba wykonująca zawód medyczny, udzielająca świadczeń zdrowotnych pacjentowi, może odmówić obecności osoby bliskiej przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, w przypadku istnienia prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożenia epidemicznego lub ze względu na bezpieczeństwo zdrowotne pacjenta. Odmowę odnotowuje się w dokumentacji medycznej.

Panaceum 12/21